

MNOGO POROKA I MALO VRLINA

MNOGO POROKA I MALO VRLINA

Italija, izbliza

Biti nepredvidiv ima svoje prednosti, ali i svoje slijepe točke. One trenutke kad čekaš da jasnoća stigne sama. I ona stiže. Treba samo znati čekati. Što nije talijanski talent. Nikakav projekt unaprijed. Nikakvo planiranje. To je posao rezerviran za one koji su bogato plaćeni da djeluju promišljeno, dok pravi podaci ostaju vezani uz instinkt i intuiciju. Dvije apsolutne vrijednosti. Ne zaboravljajući nikad da smo sinovi sposobnih žena. Nikad to ne zaboravite. Amerikanci to zovu *ork in progress*, i kažu to s lakoćom. Mi Talijani nemamo menadžersku viziju. Nakon dvije tisuće godina i dalje branimo svoje položaje. Prepirući se o tome tko je što posjedovao, a nikad o tome tko je što doista posjedovao. I uvijek zazivajući stare Rimljane. Vješte graditelje akvedukata i latrina. Majstore podčinjavanja, dominacije, uzurpacije, diskriminacije. Umotane u beskrajnu zabavu i orgiju. Mnogo poroka i malo vrlina. Narod koji je na križ prikovao kolegu koji je prije dvije tisuće godina stigao noseći riječ i knjigu. Nije došao najaviti dolazak Bezosa i Amazona. Došao je pokazati kako se posao gradi i posjeduje na tuđoj koži. Dvije tisuće godina poslije ispovjedaonica je i dalje u istoj prostoriji. Grijesi su isti. Samo je pokora ponovno ispregovarana.

Narod koji je sve izgubio i ostao s javnim pisoarima, i vlada koja vlada onako kako se moli na brzinu. Zatvorenih očiju. Riječi naučene napamet. Um već izvan vrata. Od *ashingtona* tražimo zaštitu i zovemo je suverennošću. Od *Bru ellesa* tražimo novac i zovemo ga dostojanstvom. Onda idemo na pričest s jednom rukom još u tuđem džepu. Crkva barem priznaje da ima dogme. Naša politika ima iste dogme i zove ih zdravim razumom. Oboje traže da vjerujete bez

provjere. Samo jedno od to dvoje ima pristojnosti to nazvati vjerom. A postoji lekcija koju ova zemlja nikad nije naučila, premda pred svojim oltarima stoji već stoljećima. Prividna podčinjenost pravo je skriveno osvajanje. Čitljiva je samo čovjeku praznih džepova. Dok se s jedne strane gomila kapital, s druge netko drži točno onoliko koliko može obuhvatiti, onako kako krupje vodi stol u kasinu. Kuća nikad ne podiže glas. Kuća čeka. A to je ono jedino za što smo utvrdili da ne znamo. Italija. Zemlja u koju dođeš na dvadesetodnevni odmor, dobro jedeš, pa odmah odeš. Jer to nije mjesto koje preporučujem.

Nando

2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Sva prava pridržana.
Gillettenarrative.com